промінь, що відбувся від стіни.

ліс, що перерізаний навпромінь.

під червоний комин звірини

набуло відваги в цьому домі.

день місили теплий і масний,

стіни від порога городили,

і здавалось, що жили вони

в тому, що надточували жили.

та комусь одному за поріг

досить було вийти на світанку,

як зі стелі обривався сніг,

вітер бився лобом об фіранку,

глина замерзала на вустах

швидше, ніж встигала наростати.

порожнеча – радше пустота –

голосно просочувала з хати.

потім знову темні жорна жил

днинськи сонні стіни розсували,

і ставало більше тих, хто жив,

так немов життя було замало.

променем кривавила стіна.

ліс рубав дорогу вайлувато.

крізь червоний комин звірина

вилітала на ніч в небо спати